

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. XI. Eustathii, Silvani, ac Theophili, qui à Macedonianis ad Liberium
missi fuerant, confessio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

λέξεις, ἐμοιώντσεν αὐτοῖς· καὶ τοῖς ἀνά την ἑποκόποις ἔχραψε, τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς πεῖτο δόγματος συμφωνίας ἐπαινῶν· καὶ τὰς οὖς περέστεις τετέλεγμένα ἐμήνυσεν· Ήν δὲ τῷ αἱμφὶ τὸν ἐντάδιον, η̄ ὁμολογίᾳ ἤδε.

Κεφ. 10.

οὐδεὶς οὐκέτι, σπλανκνή, θεοφίλη, πολὺ λατερνίας, φρεσλείριον τὸν βάρυν, ἐπίθετον.

Κνεῖσθαι ἀδελφῷ, καὶ συλλείχρω λιθεσίω, ἐντάδιῳ, σπλανκνός, θεόφιλῷ, ἐν κυρίῳ χάριν.

Διατὰς τῷ αἱρέτικῶν μανιώδῃς ὕποδοις, οἵ τις πανονταῖς ταῖς καθολικαῖς ἐκκλησίαις οὐδέποτε ἀπατείρηντι, τέττας χάριν πόσαν ἀφορμὴν αὐτῶν αἰναιρέντες, ὁμολογήμεν τὸν σωόδον τὸν γρομένην σὲ λαμβάνω, Ἐστι μύρη, καὶ σὲ ἑτεροις διαφόροις τόποις τῷ ὄρθοδόξῳ ἐπισκόπῳν· η̄ σωόδες πεσσούσιαν ποιεύμενοι, πέρος τὸν χειροτόνασθενταῖς οὐ πυλαῖς οὐδὲ ιταλάς καὶ δύλικες ἐπισκόπες γράμματα κομιζόμεν, τὴν πίσιν τὴν καθολικοῦσθενταῖς η̄ Φυλάσσοντι, η̄ περὶ σὲ ἀγίου νικᾶν σωόδῳ εἰπεῖς μακαρεία κωνσταντίνου ιωσήταικοσίων δέκα η̄ ὅλως θεοφόρων πατέρων βεβαιωθῆσα, ἀκερδία καὶ ἀσαλεύτω τῇ κατασάστε ἡώς νῦν καὶ διπλεκτῶς μένει, σὲ η̄ τὸ οὐράνιον ἀγίως η̄ ἐντεῖνται, οὐ πεντάκις τὸ δοκιμαστεοφόρος· ὁμοίως η̄ ήμας μὲν τῶν πορφυρέων τὸν αὐτὴν πίσιν κεκερδικέντε πρεσβύτερον, Καὶ ἀχειτέλες Φυλάσσοντι, ιδίᾳ χαριούμενοι γέμιδοι κατακείνοντες ἀρεον καὶ τὴν ιστον διδαχὴν αὐτῷ, σωτοῖς μαθηταῖς αὐτῷ, Καὶ πάτας αἵρεσον πατεροπατανεῖ, μαρκίων, Φωινές, μαρκέλλας, καὶ ταῦλας Καμογάλεως, καὶ τέτων τὴν διδαχὴν η̄ πάντας οὐδὲ ιωσήφεργιας αὐτῶν καὶ πάτας οὐ τὰς αἵρεσεis ιδεῖς επικειμένας τῇ φανερημένῃ αἵρεσις πίσει, περὶ ἐντεῖνται Λέξεισθη τὸ τὸν ἀγίων πατέρων συνικαῖα, αναθεματιζόμενοι αναθεματιζόντες αἵρεσον Λέξαιρέτως, καὶ τὰς εἰς τὴν δειμινῶ τωνδόθι, οσα ιωναντίως ταύτης τῆς φανερημένης πτερεως τῆς αἵρεσης σωόδες νικαέων ἐπεξάγοντες δόλως Καὶ ἐπορκία ταῦπειδέντες σὲ κωνσταντινοπόλεις κομιδεῖσον δότοντις τῆς δράκους, θωεγράψαμέν ταῦτα ὁμολογίᾳ.

A Liberius ab ipsis accepisset, cum eis communicavit: scripsitque litteras ad Orientales Episcopos, ob concordiam & fidei consensum eos laudans; & quæ cum legatis gesta erant, iisdem significavit. Porro Eustathii & Collegarum confessio ejusmodi fuit.

Cap. XI.

Eustathii, Silvani, ac Theophilii, qui à Macedonianis ad Liberium missi fuerant, confessio.

B Domino Fratri & comministro Liberio, Eustathius, Silvanus & Theophilus, in Domino salutem.

P Ropter insanas hæreticorum opinioneis, qui Ecclesiæ Catholice offenditioni causam præbere non cessant, nos omnem illis occasionem admire cupientes, profitemur & asseveramus, Synodum Episcoporum Orthodoxorum, quæ Lampsaci & Smyrnæ aliisque in locis habita est; cuius Synodi legationem obeuntes, tum ad tuam benignitatem, tum ad universos Italia & Occidentis Episcopos litteras adferimus, Catholicam fidem tenere & custodire, quæ in sacrosancta Synodo Nicæna temporibus beatæ memoriae Constantini, à trecentis decem & octo divinitus inspiratis Episcopis comprobata, haec tenus integra & inconcussa perpetuo permansit: in qua consubstantialis vocabulum adversus Arii præstatem pie sancte que possum est. Similiter etiam nos unâ cum supradictis eandem fidem tenuisse ac tenere, & usque ad extremum spiritum servaturos esse, ipsi manu nostra profitemur: Arium & impiam ejus doctrinam, unâ cum discipulis illius, & eadem cum illo sentientibus condemnantes.

D Omnem præterea hæresin Patropafiani, Marcionis, Photini, Marcelli, & Pauli Samosateni. Horum doctrinam & universos qui idem cum illis sentiunt, omnes denique hæretes adversantes sanctæ fidei supradictæ, quæ pie à sanctis Patribus Nicæna exposita est, anathemate damnamus: anthe-ma præcipue dicentes Arii, & iis quæ in Ariminensi Synodo gesta sunt contra prædictam fidem sancti Concilii Nicæni. Quibus ab oppido Thraciæ Niceallatis, dolo ac perjurio circumveniti, Constantinopoli subscriptissimus.

Nnnn ij

Cum hæc professi essent, fidem Nicææ A
editam iisdem plane verbis confessioni
sua subjunxerunt: & acceptis Liberii
litteris de rebus quæ gestæ fuerant, in Si-
ciliam navigarunt.

CAP. XII.

De Synodo Siciliensi, & de Concilio Tyanis
celebrato, & de illo quod in Cilicia futurum
sperabatur, quod à Valente discussum est.
Item de persecutione que tunc gravabatur:
& quomodo Athanasius denuo fugiens, sese
occultavit: postea vero Valentis literis re-
vocatus, processit in medium, & Ecclesiæ
Ægypti gubernavit. B

IBi congregato Concilio, cum Episcopi
illius insulæ eadem decreverint, his
rebus confessi, in patriam reversi sunt.
Eodem tempore cum Synodus Episco-
porum congregata esset Tyanis, cui in-
tererant Eusebius Cesareæ Cappadociæ
Episcopus, Athanasius Ancyrae, Pelagius
Laodiceæ, Zeno Tyri, Paulus Emesa,
Otreus Melitinae, Gregorius Nazianzi,
& alii complures, qui regnante Joviano,
Antiochiae collecti, consubstantialis do-
ctrinam retinendam esse decreverant:
Liberii & Occidentalium litteræ reci-
tatae sunt. Qua ex re ingenti gaudio
affecti, scripserunt ad omnes Ecclesiæ,
ut Occidentalium Episcoporum decre-
ta perlegerent, & Epistolas tum Liberii,
tum Episcoporum Italæ, Africæ, Galliæ,
& Siciliæ; Nam & istorum literas attule-
rant legati à Synodo Lampacenam missi:
Utque omnium illorum numerum con-
siderarent. Multo enim plures erant iis
qui in Ariminensi Concilio federant.
Præterea ut consentire cum illis & com-
municare vellent; seque ejusdem esse
sententia per literas indicarent. Postre-
mo ut ante exitum Veris ad statutum
diem, quem ipsi præscriperant, Tarsum
Ciliciæ convenienter. Et hi quidem sele-
invicem hoc modo ad faciendum Syno-
dum hortabantur. Porro cum Synodus
jamjam congreganda esset in urbe Tar-
so, quatuor circiter ac triginta Asiani
Episcopi in Caria Asia Provincia colle-
cti, studium quidem in restituendâ Ec-
clesiarum concordia posatum magnope-
re laudarunt. Consubstantialis autem
vocabulum admittere recusabant, affir-
mantes fidem quæ Antiochiae & Seleuciae
promulgata fuerat, ratam esse oportere,
quippe quæ & Luciani Martyris fides el-
let, & non sine multis periculis ac labori-

Cap. 16.

Πρὶν ἐστι τὸ σπειδεῖν σωμάτῳ, καὶ τὸν ἐκτεθεῖσαν τὸν πνεύματον,
λικὴ προσδοκῶμεν τὸ στέψης, λικὴ δίλυσις τὸν εὐλόγον τὸν πνεύματον,
τὸν διωγμόν, καὶ τὸν θανάτον. Οὐ μέγας πάλιν φυγὴν ἀποφύγει,
καὶ τὸν πάλιν γράμματον μάλιστα τὸν πνεύματον, καὶ τὸν
αἰρυπτῷν εὐλογηστας διέταπε.

Gενομδήν ἡ κακεῖσε σωμάτῳ, καὶ τὰ αἷα
Ψυφισταμδήν τῶν τῆς Ἐπισκοπῆς,
ἐπεὶ τάδε ἐπειδεῖν, ἐπανῆλθον καὶ σαρπεῖς
δὲ τὸν καρεῖν σωμάτον αἰγόνιῳ τὸν πνεύμα-
τον εὔσεβες οἱ Ἐπισκόποι τοῦ καππαδοκε-
ιασταίς, σιβανασίτε τέ τὸν αἰγόνιον, καὶ τη-
λαγίας οἱ λαοδικεῖς, ζηνωνός τε τὸ πνεύ-
μα Παιάλης οἱ ἐμέστοις, οὐρέως τε τὸ μεί-
νης, καὶ γρηγορίου οἱ ναζινίους, καὶ πολλῶν
λαών, οἱ τούμουστοις πεσεύεντες εὐηφίσαις
αἰνιοχεῖα, ἐπὶ τὸν ιοειανός βασιλίας, αἰρυ-
πτεται τὰ λιβεεῖς καὶ τὸν αἴα τὸν πνεύματον
γράμματον. οὐειχαρεῖς τε ἐπιτέτοις φρον-
τοι, εὑρανται πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις, απ-
χεῖν τοῖς Ψυφισμαστῶν αἴα τὴν δύσιν Ἐ-
πισκόπων, καὶ τοῖς λιβεείς γράμματοι πνεύ-
μων, καὶ αὐτοῖς, καὶ γαλατῶν τὸν πνεύματον,
σικλῶν ἐκόμισαν γραμμάτην τὸν πνεύματον
οἱ σιλαντάκες περέσεις καὶ αἰρυπταῖς
τὸν πάντων δρεμόν τολμῶν γραμμάτην
εἰς δειμίνων σωμάτον εἰςίνων καὶ οὐδερο-
άντοις γνέας καὶ κοινωνίας. καὶ οὐ ταῦτα
εἰσι τῆς γνώμης, διὸ γε αφῆσιν εἰς
σινελθεῖν ἢ εἰς ταρσὸν τῆς κυριακῆς
ηρῷ οὐτῷ, εἰς διπτὸν ημέραν ημέραν καὶ
οἱ μὴν, ὅδε ἀλλήλες σωμάται περιπεπ-
τοῦν. οὐδὲ δὲ σωμάται μελέσης τοῦ
ταρσῶν σωμάτων, συνελθοῦσες ἐν καρπο-
αῖσις αἱμφὶ τριάκοντα τέσσαρες τὸν αἴα
τὸν ἐπικοπῶν, τὸν μὴν ἐπὶ τῷ οὐονοματεῖον
κληπτῶν πεπεδόντες ταρσίστοις τοῖς
μοχσίγονοις καὶ τὸν εἰς αἰνιοχεῖας σιδηρο-
χιλεθεῖσαν πίσιν, χεῖναι κεραῖεν ιωαννοῦ
καὶ λεπιανῆς οἱ μάρτυρες οἱ Καῖ, καὶ οἱ